

- 5) Czy w świetle tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1 — 3: Czy w wyniku tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, że ustawa przejściowa, mocą której urzędnicy pozostający w stosunku pracy zostają zaszerzegowani w ramach nowego systemu na podstawie samej kwoty ich wynagrodzenia podstawowego uzyskanego w dniu wejścia w życie przepisów przejściowych zgodnie ze starą (o charakterze dyskryminującym) regulacją dotyczącą wynagradzania urzędników i na podstawie której to kwoty oblicza się dalszy awans do wyższych grup zaszerzegowania, niezależnie od rzeczywistego okresu doświadczenia zawodowego urzędnika wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie ustawy przejściowej, stanowi — trwające do momentu odpowiedniego uzyskania najwyższej grupy zaszerzegowania — kontynuację istniejącej dyskryminacji ze względu na wiek?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 6: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego trwającego w sposób nieograniczony nierównego traktowaniu z celem ustawodawczym, na podstawie którego w drodze ustawy przejściowej ochronie powinny podlegać nie (tylko) istniejące prawa nabyte, lecz (również) oczekiwanie prognozowanego na podstawie starej regulacji dotyczącej wynagradzania urzędników wzrostu dochodu w danej grupie zaszerzegowania?

Czy trwającą dyskryminację urzędników pozostających w stosunku pracy można w ten sposób uzasadnić, że alternatywna regulacja (indywidualne zaszerzeganie również urzędników pozostających w stosunku pracy w oparciu o okres doświadczenia) byłaby związana z podwyższonym nakładem administracyjnym?

- 8) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu w pytaniu 7: Czy w świetle tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników również dla urzędników pozostających w stosunku pracy, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie urzędnikom pozostającym w stosunku pracy ze skutkiem wstecznym oraz nieprzerwanie wynagrodzenia według najwyższego stopnia w ich grupie zaszerzegowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Gerd Schini przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-506/12)

(2013/C 26/58)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gerd Schini

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE (¹), należy interpretować w taki sposób, iż szeroko rozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszerzegowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 listopada 2012 r. — Jessy Saint Prix przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-507/12)

(2013/C 26/59)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Jessy Saint Prix

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo pobytu przysługujące „pracownikowi najemnemu” na mocy art. 7 dyrektywy w sprawie obywatelstwa (¹) należy interpretować w ten sposób, że znajduje ono zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do osób (i) pozostających w istniejącym stosunku pracy, (ii) (przynajmniej w niektórych okolicznościach) poszukujących pracy, lub (iii) objętych rozszerzeniami zakresu tego prawa, o których mowa w art. 7 ust. 3, czy też artykuł ten należy interpretować w ten sposób, że nie wyklucza on uznania innych osób za osoby pozostające „pracownikami najemnymi” do powyższych celów?
- 2) (i) Jeżeli zachodzi drugi przypadek, czy prawo to obejmuje kobietę, która na podstawie rozsądnych przesłanek zaprzestaje pracy lub poszukiwania pracy z uwagi na fizyczne ograniczenia wynikające z zaawansowanej ciąży (i okresu poporodowego)?

(ii) Jeżeli tak, czy jest ona uprawniona do skorzystania ze sposobu, w jaki prawo krajowe określa, kiedy istnieją ku temu rozsądne przesłanki?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) w dniu 12 listopada 2012 r. — Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP

(Sprawa C-511/12)

(2013/C 26/60)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Norte.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David.

Strona pozwana: Fundo de Garantia Salarial, IP.

Pytania prejudycjalne

Czy w konkretnej dziedzinie gwarantowanych roszczeń pracowniczych w przypadku niewypłacalności pracodawcy, prawo Unii, a w szczególności art. 4 i 10 dyrektywy 80/987/EWG (¹), należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się ono przepisowi prawa krajowego gwarantującemu jedynie roszczenia, które stały się wymagalne jedynie na sześć miesięcy przed wniesieniem wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, nawet wówczas, gdy pracownicy wystąpili przeciwko niemu do sądu pracy w celu sądowego ustalenia dłużnej kwoty i jej przymusowej windykacji?

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 13 listopada 2012 r. — Octapharma France przeciwko Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

(Sprawa C-512/12)

(2013/C 26/61)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Octapharma France

Strona pozwana: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé